

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

15 septembrie 2011 *

În cauza T-434/09,

Centrotherm Systemtechnik GmbH, cu sediul în Brilon (Germania), reprezentată de J. Albrecht și de U. Vormbrock, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul G. Schneider și doamna R. Manea, în calitate de agenți,

pârât,

* Limba de procedură: germana.

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, cu sediul în Blaubeuren (Germania), reprezentată de O. Löffel, avocat,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 august 2009 (cauza R 6/2008-4) privind o procedură de decădere între centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG și Centrotherm Systemtechnik GmbH,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii E. Moavero Milanesi, președinte, N. Wahl (raportor) și S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna T. Weiler, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 26 octombrie 2009,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 15 februarie 2010,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 2 februarie 2010,

având în vedere solicitările părților privind desfășurarea unei ședințe,

având în vedere Ordonanța din 30 martie 2011 privind conexarea cauzelor T-427/09 și T-434/09 pentru buna desfășurare a procedurii orale,

în urma ședinței din 5 mai 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 7 septembrie 1999, reclamanta, Centrotherm Systemtechnik GmbH, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 1, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].
- 2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal CENTROTHERM.

- 3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 11, 17, 19 și 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
- clasa 11: „Conducte de eșapament pentru încălzire, țevi pentru conducerea gazelor spre coș, conducte pentru cazane de încălzire; aplice pentru lămpile cu gaz; piese mecanice pentru instalații de încălzire, de aer condiționat, de producere a aburilor, de uscare și de ventilare; aparate pentru filtrarea aerului și piese pentru acestea; piese mecanice pentru instalații de gaz; robinete pentru țevărie; exhaustoare pentru coșuri”;
 - clasa 17: „Racorduri pentru țevi, manșoane pentru țevi, armături pentru conducte, țevi, articolele menționate anterior nemetalice; garnituri, materiale de rostuit; materiale de etanșare, materiale de umplutură, materiale izolante; materiale plastice prelucrate parțial; articole din materiale plastice cuprinse în clasa 17”;
 - clasa 19: „Materiale de construcții; țevi, canalizare, în special pentru construcții; canalizare pentru apă, țevi de derivație; armături pentru construcții; piese pentru acoperirea zidurilor, panouri pentru construcții, panouri; prelungitoare pentru coșuri de fum; țevi pentru coșuri de fum, apărătoare metalice pentru coșuri de fum, olane metalice pentru coșuri de fum, polițe de șemineu, articolele menționate nemetalice”;
 - clasa 42: „Consiliere în domeniul construcțiilor, planificare în domeniul construcțiilor, planificarea tehnică a proiectelor; lucrări de inginerie (expertize tehnice)”.

- 4 La 19 ianuarie 2001, marca CENTROTHERM a fost înregistrată ca marcă comunitară pentru produsele și serviciile vizate la punctul 3 de mai sus.

- 5 La 7 februarie 2007, intervenienta, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, a depus la OAPI, în temeiul articolului 15 și al articolului 50 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009], o cerere de decădere din drepturile asupra mărcii CENTROTHERM pentru toate produsele și serviciile înregistrate.

- 6 Cererea de decădere a fost notificată la 15 februarie 2007 reclamantei, care a fost invitată să prezinte eventuale observații și dovezi ale utilizării serioase a mărcii în litigiu într-un termen de trei luni.

- 7 În observațiile din 11 mai 2007, reclamanta a contestat cererea de decădere și, pentru dovedirea utilizării serioase a mărcii sale, a prezentat următoarele elemente:

— 14 fotografii numerice;

— 4 facturi;

— o declarație intitulată „eidesstattliche Versicherung” (declarație pe proprie răspundere) întocmită de domnul W., în calitate de administrator al reclamantei.

- 8 Reclamanta a declarat că deține numeroase alte copii de facturi pe care renunța să le prezinte, pentru moment, din motive de confidențialitate. Afirmând că poate prezenta alte documente, aceasta a rugat divizia de anulare a OAPI să adopte o măsură procedurală în consecință, în cazul în care ar dori ca alte dovezi și documente individuale să fie depuse la dosar.
- 9 La 30 octombrie 2007, divizia de anulare a pronunțat decăderea din drepturile asupra mărcii CENTROTHERM, constatând că elementele furnizate de reclamantă nu erau suficiente pentru a demonstra utilizarea serioasă a mărcii menționate.
- 10 La 14 decembrie 2007, reclamanta a formulat o cale de atac împotriva acestei decizii, pe care Camera a patra de recurs a OAPI a admis-o în parte prin Decizia din 25 august 2009 (denumită în continuare „decizia atacată”). Reclamanta a arătat în special că divizia de anulare ar fi trebuit să îi solicite alte informații documentate. Ea a imputat totodată diviziei de anulare că nu a ținut seama de elementele cuprinse în dosarul unei alte cauze, de asemenea pendinte la OAPI, cu privire la marca CENTROTHERM.
- 11 Camera de recurs a anulat decizia diviziei de anulare și a respins cererea de decădere pentru produsele „conducte de eșapament pentru încălzire, țevi pentru conducerea gazelor spre coș, conducte pentru cazane de încălzire; aplici pentru lămpile de gaz; piese mecanice pentru instalații de încălzire; piese mecanice pentru instalații de gaz; robinete pentru țevărie; exhaustoare pentru coșuri”, aparținând clasei 11, „racorduri pentru țevi, manșoane pentru conducte, armături pentru conducte, țevi, articolele menționate anterior nemetalice”, aparținând clasei 17, și „țevi, canalizare, în special pentru construcții; țevi de derivație; țevi pentru coșuri de fum”, aparținând clasei 19. Camera de recurs a respins calea de atac cu privire la restul motivelor.

- 12 În special, camera de recurs a considerat că a fost adusă dovada utilizării serioase a mărcii CENTROTHERM pentru produsele menționate la punctul 11 de mai sus în perioada de cinci ani care a precedat data introducerii cererii de decădere, 7 februarie 2007 (în continuare, „perioada relevantă”), în măsura în care fotografiile furnizate de intervenientă demonstrau natura utilizării mărcii, iar facturile prezentate atestau comercializarea produselor menționate sub marca în litigiu.
- 13 Cu toate acestea, camera de recurs a considerat că reclamanta nu a adus decât declarația administratorului acesteia ca probă privind celelalte produse și servicii pentru care a fost înregistrată marca CENTROTHERM (a se vedea punctul 3 de mai sus), ceea ce nu era suficient, în opinia camerei de recurs, pentru a demonstra utilizarea serioasă a mărcii. În această privință, camera de recurs a observat că divizia de anulare nu era obligată nici să solicite alte documente, nici să ia în considerare dosarul altei cauze, de asemenea pendinte la OAPI.

Concluziile părților

- 14 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care a admis cererea de decădere din drepturile asupra mărcii CENTROTHERM;

— obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

15 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Intervenienta solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

17 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive de anulare, precum și o excepție de nelegalitate. Motivele sunt întemeiate pe aprecierea eronată a dovezilor de utilizare prezentate diviziei de anulare a OAPI, pe încălcarea obligației de a examina din oficiu situația de fapt, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, și, respectiv, pe neluarea în considerare a dovezilor aduse în fața camerei de recurs. Excepția de nelegalitate este invocată cu titlu subsidiar în legătură cu norma 40 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), cu modificările ulterioare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe aprecierea eronată a dovezilor de utilizare prezentate în fața diviziei de anulare

Argumentele părților

- 18 Reclamanta susține că înscrisurile prezentate în fața diviziei de anulare (a se vedea punctul 7 de mai sus) ar demonstra în mod corespunzător utilizarea serioasă a mărcii CENTROTHERM, în măsura în care acestea cuprindeau informații despre locul, timpul, măsura și natura utilizării mărcii în litigiu pentru toate produsele și serviciile citate la punctul 3 de mai sus.
- 19 În special, ea impută camerei de recurs că nu a recunoscut valoarea probatorie a declarației pe proprie răspundere a administratorului reclamantei. În această privință, reclamanta afirmă că trebuie considerat că declarația menționată este exactă în totalitate, având în vedere că majoritatea elementelor cuprinse în aceasta sunt confirmate de probele suplimentare care figurează în dosar.
- 20 OAPI și intervenienta solicită respingerea acestui motiv.

Aprecierea Tribunalului

- 21 Cu titlu introductiv, trebuie amintite procedura și obiectivul sancțiunii decăderii, precum și principiile care reglementează administrarea probelor în procedura de decădere.

- 22 Din articolul 15 alineatul (1) primul paragraf și din articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 rezultă că titularul mărcii comunitare este declarat decăzut din drepturi ca urmare a unei cereri prezentate la OAPI în cazul în care, pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca nu a făcut obiectul unei utilizări serioase în Uniunea Europeană pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată și în cazul în care nu există motive întemeiate pentru neutilizare.
- 23 Norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că, în cazul unei cereri de decădere, OAPI acordă titularului mărcii comunitare un termen în care să prezinte dovada utilizării mărcii. În cazul în care dovada nu este furnizată în termenul stabilit, marca comunitară este revocată. În temeiul normei 22 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, care este aplicabil cererilor de decădere în conformitate cu norma 40 alineatul (5) din același regulament, dovada utilizării mărcii trebuie să constea în indicații cu privire la locul, la timpul, la măsura și la natura folosirii mărcii.
- 24 *Ratio legis* a cerinței potrivit căreia o marcă trebuie să fi făcut obiectul unei utilizări serioase pentru a fi protejată în temeiul dreptului Uniunii constă în faptul că registrul OAPI nu poate fi asimilat cu un depozit strategic și static care conferă unui deținător inactiv un monopol legal pe o perioadă nedeterminată. Dimpotrivă și în conformitate cu considerentul (10) al Regulamentului nr. 207/2009, registrul în cauză ar trebui să reflecte cu fidelitate indicațiile pe care întreprinderile le utilizează în mod efectiv pe piață pentru a-și deosebi produsele și serviciile în viața economică (a se vedea, în acest sens și prin analogie, Ordonanța Curții din 27 ianuarie 2004, La Mer Technology, C-259/02, Rec., p. I-1159, punctele 18-22).
- 25 Potrivit jurisprudenței, o marcă face obiectul unei utilizări serioase atunci când este utilizată în conformitate cu funcția sa esențială, care este aceea de a garanta identitatea originii produselor sau a serviciilor pentru care a fost înregistrată în scopul de a crea sau de a păstra un deosebi pentru aceste produse și servicii, cu excluderea utilizărilor cu caracter simbolic având ca unic obiect menținerea drepturilor conferite de marcă. În plus, condiția utilizării serioase a mărcii impune ca aceasta, astfel cum este protejată pe teritoriul relevant, să fie utilizată în mod public și spre exterior [a se

vedea Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2007, La Mer Technology/OAPI – Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, nepublicată în Repertoriu, punctul 54 și jurisprudența citată].

- 26 Cu toate că noțiunea de utilizare serioasă se opune, așadar, oricărei utilizări minime și insuficiente pentru a considera că o marcă este utilizată în mod real și efectiv pe o anumită piață, nu este mai puțin adevărat că cerința unei utilizări serioase nu urmărește nici să evalueze reușita comercială, nici să controleze strategia economică a unei întreprinderi sau să rezerve protecția mărcilor numai în favoarea exploatărilor comerciale importante din punct de vedere cantitativ [Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2006, Il Ponte Finanziaria/OAPI – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, Rec., p. II-445, punctul 32].
- 27 Mai precis, pentru a examina, într-un caz de speță, caracterul serios al utilizării mărcii în cauză, trebuie să se efectueze o apreciere globală a elementelor depuse la dosar, ținând seama de toți factorii relevanți din speță. O astfel de apreciere trebuie să se întemeieze pe toate faptele și împrejurările capabile să demonstreze exploatarea comercială reală a acesteia, în special utilizările considerate justificate în sectorul economic vizat pentru menținerea sau pentru crearea de cote de piață pentru produsele sau serviciile protejate prin marcă, natura acestor produse sau a acestor servicii, caracteristicile pieței, întinderea și frecvența utilizării mărcii (a se vedea Hotărârea LA MER, citată anterior, punctele 53-55 și jurisprudența citată).
- 28 În ceea ce privește importanța utilizării mărcii în cauză, trebuie să se ia în considerare, în special, volumul comercial al ansamblului actelor de utilizare, pe de o parte, și întinderea perioadei în cursul căreia au fost îndeplinite actele de utilizare, precum și frecvența acestor acte, pe de altă parte (a se vedea Hotărârea LA MER, citată anterior, punctul 56 și jurisprudența citată). Această apreciere implică o anumită interdependență a factorilor luați în considerare. Astfel, un volum scăzut de produse

comercializate sub marca menționată poate fi compensat printr-o intensitate accentuată sau o anumită constanță în timp a utilizării acestei mărci și invers (a se vedea Hotărârea LA MER, citată anterior, punctul 57 și jurisprudența citată).

- 29 Cu toate acestea, cu cât volumul comercial al exploatării mărcii este mai limitat, cu atât este necesar ca deținătorul mărcii să aducă indicații suplimentare care să permită înlăturarea eventualelor îndoieli cu privire la caracterul serios al utilizării mărcii respective [Hotărârea Tribunalului din 18 ianuarie 2011, Advance Magazine Publishers/OAPI – Capela & Irmăos (VOGUE), T-382/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 31].
- 30 În plus, utilizarea serioasă a unei mărci nu poate fi demonstrată prin probabilități sau prin prezumții, ci trebuie să se întemeieze pe elemente concrete și obiective care să dovedească o utilizare efectivă și suficientă a mărcii pe piața relevantă (Hotărârea LA MER, citată anterior, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 31 În lumina acestor considerații, trebuie apreciat dacă respectiva cameră de recurs a apreciat în mod întemeiat că elementele de probă furnizate de reclamantă demonstrează o utilizare serioasă a mărcii CENTROTHERM pentru celelalte produse și servicii decât cele citate la punctul 11 de mai sus.
- 32 Trebuie amintit că elementele de probă furnizate de reclamantă diviziei de anulare pentru a demonstra utilizarea serioasă a mărcii sunt declarația pe proprie răspundere a administratorului reclamantei, 4 facturi și 14 fotografii numerice.

- 33 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că este de jurisprudență constantă că, pentru a aprecia care este valoarea probatorie a „declarațiilor[or] scrise date sub jurământ sau în mod solemn sau cu efect echivalent în conformitate cu legislația statului în care sunt făcute” în sensul articolului 78 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie să se verifice credibilitatea și veridicitatea informației conținute de acesta, ținând seama, printre altele, de originea documentului, de împrejurările întocmirii acestuia, de destinatarul său și să se ridice problema dacă respectivul document pare logic și fiabil, având în vedere cuprinsul său [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2008, Deichmann-Schuhe/OAPI – Design for Woman (DEITECH), T-86/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 47, și Hotărârea din 13 mai 2009, Schuhpark Fascies/OAPI – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 38].
- 34 Prin urmare, trebuie să se considere că, ținând seama de legăturile evidente dintre autorul declarației și reclamantă, nu poate fi atribuită o valoare probatorie declarației menționate decât în cazul în care este confirmată de conținutul celor 14 fotografii și al celor 4 facturi prezentate.
- 35 În ceea ce privește facturile, trebuie constatat că 3 dintre ele sunt datate iulie 2006 și privesc Danemarca, Ungaria și Slovacia, iar una dintre ele este datată ianuarie 2007 și privește Germania. Cuvântul „centrotherm” apare în antetul facturilor menționate, fiind însoțit de logoul reclamantei, care îndeplinește rolul de denumire a acestei întreprinderi, precum și de adresa ei poștală.
- 36 Aceste facturi atestă că multiple produse din domeniul instalațiilor sanitare (țevi, manșoane, ansambluri pentru racordarea cazanelor de încălzire, coturi de revizie, învelitori pentru sisteme de eșapament) au fost vândute de reclamantă la patru clienți pentru o sumă care corespunde, incluzând factura din 2007, unui procentaj de mai puțin de 0,03 % din cifra de afaceri pe care administratorul reclamantei a declarat că a realizat-o în 2006 cu vânzarea de produse sub marca CENTROTHERM.

37 Rezultă că, în fața OAPI, reclamanta a adus dovezi relativ slabe privind vânzarea în raport cu suma indicată în declarația administratorului acesteia. Prin urmare, chiar în ipoteza în care camera de recurs ar fi luat în considerare declarația respectivă, ar trebui să se constate că în dosar nu există suficiente elemente în susținerea conținutului acesteia în ceea ce privește valoarea vânzărilor. În plus, referitor la aspectul temporal al utilizării mărcii, facturile menționate privesc o perioadă foarte scurtă sau chiar punctuală, și anume datele de 12, 18 și 21 iulie 2006 și 9 ianuarie 2007.

38 În ceea ce privește fotografiile depuse, trebuie constatat că marca CENTROTERM se distinge cu claritate numai în 7 din cele 14 fotografii, și anume:

— imprimată pe două țevi;

— imprimată pe două obiecte care par să fie părți ale țevilor;

— ca autocolant aplicat pe un obiect care pare să fie un palet și pe două cutii din carton.

39 În alte 4 fotografii, nu se poate distinge nicio urmă din marca în litigiu.

40 În ultimele 3 fotografii, se pot discerne urme ale mărcii CENTROTHERM, și anume:

— literele „centroth” pe gura unei țevi;

— logoul societății reclamantei, precum și un text ilizibil în proximitatea acestui logo, corespunzând probabil conținutului antetului facturilor depuse, pe o țevă și pe un obiect care pare să fie gura unei țevi.

41 Mai trebuie constatat de asemenea că niciuna dintre aceste fotografii nu este datată și că, în cursul ședinței, reclamanta a admis că acestea nu au fost făcute în perioada relevantă.

42 În plus, fotografiile menționate nu permit să se identifice produsele care sunt ambalate pe palet și în cele două cutii de carton pe care sunt aplicate autocolantele CENTROTHERM. În timp ce două dintre autocolante poartă o indicație referitoare la instalații sanitare, nici fotografiile, nici facturile nu furnizează elemente din care să se poată deduce ce conțineau realmente aceste ambalaje.

43 În plus, numerele de articole care sunt identificabile pe autocolante nu corespund numerelor de articole preluate în facturile furnizate de intervenientă. Rezultă că nu se poate conchide, pe baza respectivelor fotografii și facturi depuse, că ambalajele pe care s-au aplicat autocolante cu marca CENTROTHERM au fost realmente distribuite de reclamantă în perioada relevantă.

44 Din cele de mai sus rezultă că nici fotografiile, nici facturile nu pot confirma declarația administratorului reclamantei, în măsura în care acesta afirmă că următoarele produse

au fost comercializate sub marca CENTROTHERM în perioada relevantă: piese mecanice pentru instalații de aer condiționat, de producere a aburilor, de uscare și de ventilare; aparate pentru filtrarea aerului și piese pentru acestea; garnituri, materiale de rostuit; materiale de etanșare, materiale de umplutură, materiale izolante; materiale plastice prelucrate parțial; materiale de construcții, armături pentru construcții; piese pentru acoperirea zidurilor, panouri pentru construcții, panouri; prelungitoare pentru coșuri de fum, apărătoare metalice pentru coșuri de fum, olane metalice pentru coșuri de fum și polițe de șemineu.

45 Se impune constatarea că o apreciere globală a elementelor din dosar nu permite să se conchidă, fără a recurge la probabilități sau la prezumții, că marca în litigiu a făcut obiectul unei utilizări serioase în perioada relevantă pentru produse și servicii, altele decât cele menționate la punctul 11 de mai sus.

46 În consecință, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de a examina din oficiu situația de fapt

Argumentele părților

47 Reclamanta apreciază că OAPI a săvârșit o eroare de drept în măsura în care nu a respectat obligația de a examina din oficiu situația de fapt. În opinia acesteia, divizia de

anulare a încălcat articolul 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 prin aceea că a neglijat să țină seama de elementele cuprinse în dosarul aflat la OAPI privind cererea de declarare a nulității mărcii CENTROTHERM, depusă la 5 decembrie 2006 de o societate afiliată intervenientei.

- 48 Dosarul de la OAPI referitor la procedura de anulare cuprindea elemente relevante pentru examinarea utilizării serioase a mărcii CENTROTHERM, în special afirmația privind prezența acesteia pe piața producției de sisteme de eșapament din material plastic pentru cazanele cu condensare, date numerice în legătură cu vânzarea produselor reclamantei în perioada 1994-2001, precum și trimiteri la site-ul său internet.
- 49 În opinia reclamantei, având în vedere elementele menționate, se poate conchide că este „foarte plauzibil” ca ea să fi comercializat în perioada relevantă o gamă largă de produse sub marca CENTROTHERM.
- 50 OAPI și intervenienta resping argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 51 Cu titlu introductiv, trebuie amintit conținutul articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, potrivit căruia, „[î]n cursul procedurii, OAPI procedează la examinarea din oficiu a faptelor; cu toate acestea, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți”.

- 52 În speță, trebuie precizat că motivele care justifică declararea decăderii sunt, asemenea motivelor care justifică respingerea cererii de înregistrare, atât de natură absolută, cât și de natură relativă.
- 53 Astfel, potrivit dispozițiilor articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, titularul mărcii comunitare este declarat decăzut din drepturi în cazul în care, pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca nu a făcut obiectul unei utilizări cu bunăcredință [articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009], în cazul în care marca a devenit, prin activitatea sau prin inactivitatea titularului său, denumirea comercială obișnuită a unui produs sau serviciu pentru care este înregistrată [articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009] sau în cazul în care, în urma utilizării de către titularul mărcii sau cu consimțământul acestuia, marca poate induce în eroare publicul [articolul 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009].
- 54 În timp ce ultimele două condiții se referă la motive absolute de refuz, astfel cum rezultă din articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) și (g) din Regulamentul nr. 207/2009, prima condiție se referă la o dispoziție care vizează motivele relative de refuz, și anume articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009. Prin urmare, se impune concluzia că examinarea de către OAPI a problemei utilizării serioase a mărcii comunitare în cadrul procedurii de decădere este supusă aplicării articolului 76 alineatul (1) *in fine* din Regulamentul nr. 207/2009, care prevede că această examinare se limitează la faptele invocate de părți.
- 55 Rezultă că este eronată premisa reclamantei potrivit căreia în mod greșit OAPI și-a limitat examinarea la elementele de probă furnizate de ea.
- 56 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a dovezilor prezentate în fața camerei de recurs

Argumentele părților

- 57 Reclamanta arată că OAPI ar fi trebuit să ia în considerare dovezile de utilizare a mărcii în litigiu pe care le-a prezentat pentru prima dată în fața camerei de recurs.
- 58 În această privință, ea susține, în principal, că articolul 51 alineatul (1) litera (a) și articolul 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, precum și norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 în sensul că OAPI este obligat să completeze dosarul său referitor la o procedură de decădere atunci când acesta este vădit incomplet. Prin urmare, camera de recurs ar fi fost obligată să ia în considerare elementele de probă prezentate pentru prima dată în fața ei.
- 59 Cu titlu subsidiar, reclamanta afirmă că, chiar în lipsa unei astfel de obligații în sarcina camerei de recurs, aceasta ar fi trebuit, în cadrul exercitării corecte a puterii sale de apreciere în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, să ia în considerare elementele de probă care au fost prezentate pentru prima dată în fața sa.
- 60 OAPI și intervenienta solicită respingerea acestui motiv.

Aprecierea Tribunalului

- 61 În primul rând, trebuie amintit că examinarea de către OAPI a problemei utilizării serioase a mărcii comunitare, astfel cum s-a constatat la punctele 51-54 de mai sus, este supusă aplicării articolului 76 alineatul (1) *in fine* din Regulamentul nr. 207/2009. Dispoziția menționată prevede că examinarea de către OAPI este limitată la faptele invocate de părți. Rezultă că afirmația reclamantei potrivit căreia OAPI are obligația de a completa din oficiu dosarul trebuie respinsă.
- 62 În al doilea rând, posibilitatea părților de a prezenta, în procedura în fața OAPI, fapte și dovezi după expirarea termenelor acordate în acest scop nu este necondiționată, ci depinde de inexistența unei dispoziții contrare, astfel cum rezultă din jurisprudență. Numai dacă această condiție este îndeplinită, OAPI dispune de o putere de apreciere în ceea ce privește luarea în considerare a faptelor și a dovezilor prezentate tardiv [Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2007, K & L Ruppert Stiftung/OAPI – Lopes de Almeida Cunha și alții (CORPO livre), T-86/05, Rep., p. II-4923, punctul 47].
- 63 Or, în speță, există o dispoziție care se opune luării în considerare a elementelor prezentate în fața camerei de recurs, și anume norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95.
- 64 Din toate cele expuse mai sus rezultă că cel de al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la excepția de nelegalitate de la norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95

Argumentele părților

- ⁶⁵ Reclamanta afirmă, în esență, că norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 este inaplicabilă în măsura în care împiedică OAPI să ia în considerare elementele de probă depuse după expirarea termenului în cadrul unei proceduri de decădere în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009. În această privință, ea susține că norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 contravine articolului 202 CE, precum și articolului 57 alineatul (1), articolului 76 alineatul (1) și articolului 162 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009. În plus, reclamanta susține că norma menționată este contrară principiilor generale de drept comunitar, în special principiului proporționalității, dreptului de proprietate și dreptului la un proces echitabil.
- ⁶⁶ OAPI și intervenienta solicită respingerea excepției de nelegalitate.

Aprecierea Tribunalului

- ⁶⁷ Tribunalul constată că, deși este adevărat că normele Regulamentului nr. 2868/95 nu pot fi în contradicție cu dispozițiile și cu economia Regulamentului nr. 207/2009, nu este mai puțin adevărat că nu se poate constata nicio contradicție între norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 și dispozițiile privind decăderea din drepturile asupra mărcii cuprinse în Regulamentul nr. 207/2009.

- 68 Astfel, în timp ce Regulamentul nr. 207/2009 prevede norma materială, și anume sancțiunea decăderii pentru mărcile comunitare care nu au făcut obiectul unei utilizări serioase, Regulamentul nr. 2868/95 precizează normele procedurale aplicabile, mai precis atribuirea sarcinii probei și consecințele nerespectării termenelor stabilite. În plus, astfel cum s-a constatat anterior (a se vedea punctele 51-54 de mai sus), din economia Regulamentului nr. 207/2009 rezultă că, în ceea ce privește cererea de decădere pentru motivul lipsei utilizării serioase, întinderea și intensitatea examinării de către OAPI sunt încadrate de motivele și de faptele invocate de părți.
- 69 Se impune constatarea că argumentele invocate de reclamantă nu demonstrează cătuși de puțin că dispoziția procedurală de la norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95, care atribuie sarcina probei titularului mărcii comunitare și prevede că ne reprezentarea de dovezi suficiente în termenele stabilite conduce la declararea decăderii, poate fi în contradicție cu Regulamentul nr. 207/2009.
- 70 În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului proporționalității, trebuie amintit că nerespectarea termenelor fără un motiv întemeiat, termene care sunt fundamentale pentru buna funcționare a sistemului comunitar, poate fi sancționată de reglementarea comunitară prin pierderea unui drept, fără ca aceasta să fie incompatibilă cu principiul proporționalității menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2008, Neurim Pharmaceuticals (1991)/OAPI – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), T-218/06, Rep., p. II-2275, punctul 55].
- 71 În sfârșit, trebuie constatat că afirmația potrivit căreia norma 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 aduce atingere dreptului de proprietate și dreptului la un proces echitabil este lipsită de temeii. Norma menționată nu afectează cătuși de puțin drepturile titularului unei mărci comunitare, cu excepția cazului în care acesta alege, astfel cum a procedat în speță reclamanta, să nu depună la OAPI, în termenul stabilit, elementele aflate în posesia sa, care demonstau utilizarea serioasă a mărcii.

- 72 Din toate cele expuse mai sus rezultă că excepția de nelegalitate invocată de reclamantă trebuie să fie de asemenea respinsă.
- 73 Prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 74 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 75 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu cererea OAPI. Întrucât intervenienta nu a solicitat obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, aceasta va suporta numai propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

II - 6252

- 2) **Obligă Centrotherm Systemtechnik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.**

- 3) **centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Moavero Milanesi

Wahl

Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 septembrie 2011.

Semnături